

fastsætte strenge straffe for sabotagehandlinger mod luftfartøjer og luftfartshjælpemidler og til at foretage strafforfølgning af disse forbrydelser, uanset hvor og af hvem de er begået, medmindre gerningsmanden udleveres til et andet land. Strafforfølgning skal dog ikke foretages i videre omfang, end det efter det enkelte lands lovgivning og praksis normalt er tilfældet i alvorlige straffesager.

Konventionen vil ikke medføre nogen forpligtelse for Danmark til at udlevere gerningsmanden til en anden stat. Den eneste bestemmelse i konventionen, der angår selve udleveringsspørgsmålet, er art. 8, hvorefter de handlinger, der er omfattet af konventionen, skal anses som forbrydelser, der kan medføre udlevering. Dette får dog ikke selvstændig betydning her i landet, idet § 3, stk. 1, i lov nr. 249 af 9. juni 1967 om udlevering af lovovertrædere allerede indeholder hjemmel til udlevering i anledning af handlinger, for hvilke der efter dansk ret kan idømmes højere straf end fængsel i 1 år. De handlinger, der er omfattet af konventionen, vil alle kunne medføre højere straf end fængsel i 1 år.

2. De handlinger, der er omfattet af konventionen, er opregnet i konventionens artikel 1. Det drejer sig om voldshandlinger, der under flyvning foretages mod personer ombord i luftfartøjet, ødelæggelser eller beskadigelser af luftfartøjer samt anbringelse af sprængladninger og lignende i luftfartøjer. Det er en betingelse, at den pågældende handling bringer luftfartøjets sikkerhed i fare eller medfører, at fartøjet ikke kan flyve. Konventionen omfatter endvidere ødelæggelse eller beskadigelse af luftfartshjælpemidler samt videregivelse af urigtige oplysninger, såfremt et luftfartøjets sikkerhed derved bringes i fare under flyvning. Efter konventionens formål og dens vidtgående regler om straf, jurisdiktion og udlevering må det antages, at kun skadetilføjelser af en vis betydning er omfattet af konventionen.

Danmarks tiltræden af Montreal-konventionen nødvendiggør ikke indsættelse af særlige straffebestemmelser i den danske straffelov. Der findes allerede i straffeloven bestemmelser, der muliggør strafforfølgning og idømmelse af alvorlige straffe for de handlinger, der er omfattet af konventionen. De bestemmelser, der navnlig kan anvendes er følgende: § 165, § 183, stk. 1 og 2, § 184, stk. 1, §§ 237, 244-46 og 252 samt § 291, stk. 2. Efter omstændighederne vil også bestemmelserne i luftfartslovens § 149, stk. 3 og 8, jfr. § 85, stk. 1 og 2, kunne bringes i anvendelse. Ordlyden af de nævnte straffebestemmelser er gengivet i bilag 2 til lovforslaget.

Der gælder derimod visse begrænsninger i den danske jurisdiktionskompetence, som bevirker, at det ikke er muligt — som forudsat i konventionens art. 5 — at straffe de sabotagehandlinger, der er omfattet af konventionen, uanset hvor og af hvem de er begået. Der henvises herom til bemærkningerne til § 1, nr. 1.

Gennemføres lovforslaget, vil man fra dansk side snarest ratificere Montreal-konventionen.

3. Der er indhentet udtalelse om lovforslaget fra præsidenterne for østre landsret, vestre landsret, Københavns byret og Århus by- og herredsret og fra Den danske Dommerforening, rigsadvokaten, Foreningen af Politimestre i Danmark, rigspolitichefen, politidirektøren, udenrigsministeriet og ministeriet for offentlige arbejder.

4. Gennemførelsen af lovforslaget vil ikke medføre udgifter eller administrative konsekvenser for det offentlige.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser.

Til § 1, nr. 1.

Konventionen pålægger i en række tilfælde de kontraherende stater at fastsætte regler, som gør det muligt for staterne at rettsforfølge handlinger mod den civile luftfarts sikkerhed, der er omfattet af konventionen, uden hensyn til, om der ud over gerningsmandens tilstedeværelse foreligger nogen tilknytning til staten, jfr. navnlig art. 5, 6 og 7.

De almindelige danske regler om, hvilke strafbare forhold der kan påtales her i landet, findes i §§ 6-9 i straffelovens 2. kapitel. Efter disse bestemmelser, hvis ordlyd er gengivet i bilag 3 til lovforslaget, vil en sabotagehandling mod et luftfartøj normalt kunne straffes i Danmark, når blot én af følgende betingelser er opfyldt:

1. Forbrydelsen er begået på et dansk luftfartøj. Et luftfartøj er dansk, når det er registreret her i landet. Dette gælder også, selv om fartøjet undtagelsesvist ikke har dansk ejer, jfr. § 7, stk. 2, i luftfartsloven, jfr. lovebekendtgørelse nr. 381 af 10. juni 1969.

2. Forbrydelsen helt eller delvis er begået på dansk område, herunder i luftrummet over Danmark.

3. Gerningsmanden har indfødsret eller bopæl i Danmark, Finland, Island, Norge eller Sverige, og ophold her i landet. Tilknytningen til de nævnte lande skal foreligge på tidspunktet for påtalen her i landet, men behøver ikke at have foreligget, da forbrydelsen blev begået.